

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117893792/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

»*Pax vobiscum!* Her er allerede den rette Fred. Nu ser jeg, Herre Sten, at I har en værdig og medgørlig Gæst. Og jeg beundrer Eders strænge Hustugt. Den har I lært paa højere Steder. Mindes jeg ret, saa har I selv engang været »Gæst« paa samme Vis.«

Sten havde rejst sig i Harme over Munkens frække Hentydning til den Fængselsstraf, han selv engang havde lidt. Han snappede det tunge Krus fra Vindueskarmen og kylede det haardt efter Munken; men denne var allerede ude paa Trappen.

Sten havde i trodsigt Overmod ladet Sølv-
ver hente op. Men Sølv-
vers hvasse Svar til Munken havde overrasket ham i høj Grad. Han beundrede dette unge haardføre Sind, der ikke fandt sig i at blive beklaget.

Sølver stod overfor Gro med Armene ud til Siden og aandede dybt og stærkt. Hans Øje indsugede det hvide Lys fra hendes Hænder og Ansigt.

»Kom hid, lille Junker!« sagde Sten Basse med en underlig lav Røst, saa hvert Ord kom klumpende frem. »Det glæder mig, at I betragter Jer selv som min frivillige Gæst. Hvor længe vil I være det endnu?«

»Indtil der er hel Hud paa Eders Saar«,